

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 18. november 2008
Sagsnr.: 13740/dok.nr. 439792

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i skrivelse af 14. oktober 2008 (FLF alm. del - spørgsmål nr. 12) udbedt sig min besvarelse af følgende:

Spørgsmål 12:

”Ministeren bedes redegøre for, hvem der tjener på, at EU’s landbrugsstøtte kapitaliseres i ejendomspriserne.”

Svar:

Jeg har fra Fødevarøkonomisk Institut indhentet svarbidrag, som jeg kan henholde mig til:

”Prisen på landbrugsjord - og hermed på landbrugsejendomme - afhænger udover renten især af landmændenes forventninger til det fremtidige nettoafkast af jorden - også kaldet jordrenten. Jo større forventet jordrente, desto højere jordpriser. I det omfang landbrugsstøtten bidrager til at forøge jordrenten, må støtten derfor antages at afspejle sig i højere jordpriser - eller udtrykt på anden måde - være kapitaliseret i jordpriserne. Ved landbrugsstøttens kapitalisering tænkes således i det følgende på den ekstra værdi - højere pris på landbrugsjord - der er et resultat af støtten.

Sammenhængen mellem landbrugsstøtten og ejendomspriserne betyder, at de personer (eller selskaber mv.) der ejede landbrugsejendomme ved indførelse eller ved forøgelse af landbrugsstøtten, opnåede en gevinst i form af en højere løbende indkomst samt en højere pris for ejendommen ved salget af denne. Tilsvarende vil de personer (eller selskaber mv.), der ejer landbrugsejendomme ved afskaffelse eller nedsættelse af landbrugsstøtten, lide et tab i form af en lavere løbende indkomst og en lavere pris for ejendommen ved salg.

Landbrugsstøtten er en gammel foreteelse i europæisk landbrug, hvorfor det store flertal af de nuværende ejere af landbrugsejendomme så at sige har betalt for den fremtidige landbrugsstøtte i form af høje ejendomspriser, da de i sin tid købte ejendommen eller ejendommene. Dette betyder, at landbrugsstøttens løbende positive indtjeningsmæssige virkninger nogenlunde modvirkes af højere renteudgifter, mens den højere pris ved salg af ejendommen opvejes af en større gæld.

Det skal tilføjes, at ikke al landbrugsstøtte resulterer i højere ejendomspriser. Landbrugsstøtten kan - afhængig af formen - medvirke til at opretholde en produktion, der ikke ville være konkurrencedygtig på markedsvilkår, og i det omfang dette er tilfældet, medgår en større eller mindre del af støtten til at dække det tab, der på markedsvilkår ville være forbundet med produktionen. Og denne del af landbrugsstøtten kapitaliseres naturligvis ikke i ejendomspriserne.

Efter 2003-reformen med afkobling af størstedelen af landbrugsstøtten medvirker støtten i mindre omfang end tidligere til at opretholde en ikke konkurrencedygtig produktion, hvorfor en større andel af den nuværende landbrugsstøtte er kapitaliseret i ejendomspriserne. Til gengæld er den samlede landbrugsstøtte, inklusive markedsprisstøtte, formindsket i de senere år. Som eksempel kan nævnes, at sukkerroedyrkerne kun modtager en kompensation svarende til 64 pct. af nedgangen i mindsteprisen for sukkerroer. Dette betyder, at den samlede kapitaliserede værdi af landbrugsstøtten ikke nødvendigvis er forøget - men måske tværtimod faldet.”

Eva Kjer Hansen

/Søren Sørensen